

קרטה (קרתא) יוסף-אריה

בן יחיא ורומיה. נולד בחודש אלול תרצ"ב בעיר העתיקה בירושלים. בן 8 נתינתם מאביו ועוד בימי לימודיו נחלץ לעזרת האם המטופלת בשלושה ילדים. היה מסור מאד לבית. שקט, שוקד על לימודיו ומרבה מחשבות. מילדותו היתה בו נטיה לעבודות עדינות והיה מצייר כלי חרס ואבן. עשה תבניות של קבר רחל וכו'. עם סיום בית-הספר תלמוד-תורה לספרדים עבד כשליח במשרד. אך לא מצא סיפוק בזה. הצטרף ל"בני-עקיבא" ומצא עבודה בתפרות. בחדשים מספר למד את המקצוע. בשעות הפנאי תפר ועלים קטנות. ידע יפה את המלאכה. מיד עם פרוץ מלחמת-השחרור התגייס ל"הגנה". במצור על העיר העתיקה מילא תפקיד של קשר. גילה אומץ-לב בתפקידו והצטיין בעת ההתקפה על "בתי וארשה". נתפס על-ידי הבריטים בהעבירו ציוד לעמדת חי"ש מותקפת. הוכה על-ידיהם באכזריות ונשלח ל"קישלה". בהתערבות המוסדות שוחרר, אך הבריטים נתנו עינם בו. הוא נזקק לטיפול רפואי והעבירוהו לעיר החדשה. גם כאן היה קשר. תחת מטר פגזים אסף על אופניו את פצועי הרחובות. חפץ להשתתף בקרבות ועבר לגדוד "מוריה", פלוגת "יהונתן". הכניס מרץ לפלוגה. מילא תפקידו בשמחה ומסירות ויצא לקרבות בלב בטוח. היה לו חישוב קרבי משלו, ואת הפעולות ביצע בשהרגיש כי הגיעה העת לפעול, ובזה הציל לא פעם כמה מחבריו. בעדינות

נפשו נתחבב על הכל. לאחר חדשיים בגדוד ניתנה לו חופשה קצרה והלך
אל ביתו. בדרך לשכונת קטמון פגע בו פגז, נלקח לבית-החולים וכעבור
יומים מת ביום 12.7.1948. היה קבור בשייך-באדר א'. ב-10.9.1950
הועבר למנוחת-עולמים להר-הרצל בירושלים.